

Decyzja Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych dotycząca nakazania Straży Miejskiej udostępnienie Bankowi danych osobowych Skarżącego w zakresie jego adresu zamieszkania.

Warszawa, dnia 19 stycznia 2006 r.

GI-DEC-DS-20/06

D E C Y Z J A

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2000 r. Nr 98 poz. 1071 ze zm.), art. 12 pkt 2, art. 18 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. 2002 r. Nr 101 poz. 926 ze zm.) w związku z art. 10 pkt 2 oraz art. 10a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o strażach gminnych (Dz. U. Nr 123 poz. 779 ze zm.), art. 78 ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. 2005 r. Nr 108 poz. 908 ze zm.), art. 17 § 3 oraz art. 57 § 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. Nr 106 poz. 1148 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego ze skargi *Straży Miejskiej* (...), dotyczącej nakazania Bankowi (...), udostępnienia danych osobowych Pana X w zakresie jego adresu zamieszkania,

nakazuję Bankowi (...), udostępnienie Straży Miejskiej (...), adresu zamieszkania Pana X.

Uzasadnienie:

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Straży Miejskiej (...), zwanej dalej Strażą Miejską, w sprawie nakazania Bankowi (...), udostępnienia Straży Miejskiej adresu zamieszkania Pana X. Straż Miejska wyjaśniła w swej skardze, iż prowadzi postępowanie wyjaśniające w sprawie popełnionego przez Pana X wykroczenia polegającego na przekroczeniu dozwolonej prędkości. Pan X ww. wykroczenie popełnił kierując pojazdem służbowym stanowiącym własność Banku. Straż Miejska wskazała w szczególności, iż: „W toku

prowadzonych czynności wyjaśniających właściciel pojazdu firma Bank (...) mieszczący się przy (...) wskazała nam Pana X jako sprawcę wykroczenia, lecz odmawia wskazania adresu w/w co uniemożliwia prowadzenie dalszych czynności wyjaśniających w sprawie o wykroczenie.”

W toku postępowania administracyjnego przeprowadzonego w niniejszej sprawie, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił następujące okoliczności faktyczne:

- 1) W dniu 27 grudnia 2004 r. Pan X popełnił wykroczenie polegające na przekroczeniu dozwolonej prędkości kierując pojazdem służbowym stanowiącym własność Banku marki AAA nr rej. WWWWW.
- 2) W dniu 3 stycznia 2005 r. Bank otrzymał od Straży Miejskiej „Wniosek o udzielenie informacji o użytkowniku pojazdu samochodowego” (kopia w aktach sprawy) samochodu marki AAA, nr rej. WWWWW. Ww. wniosek Bank wypełnił oraz odesłał Straży Miejskiej wskazując imię i nazwisko osoby kierującej pojazdem, adres miejsca zatrudnienia oraz numery telefonów kontaktowych.
- 3) Pismem z dnia 19 sierpnia 2005 r. (kopia w aktach sprawy) Straż Miejska wystąpiła do Banku „o podanie wszelkich posiadanych danych osobowych oraz numeru PESEL pana X”.
- 4) Pismem z dnia 19 września 2005 r. (kopia w aktach sprawy) Bank poinformował Straż Miejską, iż jest właścicielem pojazdu kierowanego w dniu 27 grudnia 2004 r. przez Pana X, będącego pracownikiem Banku. Bank wskazał także miejsce zatrudnienia ww. – Departament Sprzedaży Bankowości Transakcyjnej, Bank, – informując jednocześnie, iż innych danych Bank nie może udostępnić.
- 5) W wyjaśnieniach złożonych Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych Bank wskazał, iż: „Bank nie udostępnił innych danych osobowych Pana X, o które w swoim piśmie z 19 sierpnia 2005 roku wnioskowała Straż Miejska m.st. Warszawy, gdyż zgodnie z Ustawą o ochronie danych osobowych, uznał, iż do realizacji celu, o którym mowa w w/w pismach Straży Miejskiej, wystarczający jest zakres danych, który został Straży przekazany. Podane przez Bank Straży Miejskiej w piśmie z dnia 3 stycznia 2005 roku informacje na temat użytkownika samochodu służbowego marki AAA nr WWWWW umożliwiają kontakt z tą osobą i przesłanie jej wezwania do złożenia wyjaśnień mających na celu doprowadzenia do ukarania sprawcy wykroczenia.”

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje:

Przepis artykułu 23 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. 2002 r. Nr 101 poz. 926 ze zm.), zwanej dalej ustawą, formułuje ogólne materialne przesłanki przetwarzanie (w tym udostępniania) danych osobowych. Przetwarzanie danych zatem (w tym także ich udostępnianie) jest dopuszczalne m.in. wtedy, gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa – art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy.

W przedmiotowej sprawie Straż Miejska wystąpiła do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z wnioskiem o nakazanie udostępnienia jej przez Bank adresu zamieszkania Pana X ze względu na prowadzone postępowanie dotyczące popełnionego przez ww. wykroczenia. W tym miejscu przytoczyć należy właściwe przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o strażach gminnych (Dz. U. Nr 123 poz. 779 ze zm.), zwanej dalej ustawą o strażach gminnych, przepisy ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. 2005 r. Nr 108 poz. 908 ze zm.), zwanej dalej Prawem o ruchu drogowym oraz przepisy ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. Nr 106 poz. 1148 ze zm.), zwanej dalej Kodeksem postępowania w sprawach o wykroczenia. Zgodnie z art. 10 pkt 2 ustawy o strażach gminnych, do zadań straży należy w szczególności czuwanie nad porządkiem i kontrola ruchu drogowego – w zakresie określonym w przepisach o ruchu drogowym. Ponadto zgodnie z art. 10a ustawy o strażach gminnych, straż w celu realizacji ustawowych zadań może przetwarzać dane osobowe, z wyłączeniem danych ujawniających pochodzenie rasowe lub etniczne, poglądy polityczne, przekonania religijne lub filozoficzne, przynależność wyznaniową, partyjną lub związkową, jak również danych o stanie zdrowia, kodzie genetycznym, nałogach lub życiu seksualnym, bez wiedzy i zgody osoby, której dane dotyczą, uzyskane: 1) w wyniku wykonywania czynności podejmowanych w postępowaniu w sprawach o wykroczenia, 2) z rejestrów, ewidencji i zbiorów, do których straż posiada dostęp na podstawie odrębnych przepisów. Art. 78 ust. 4 Prawa o ruchu drogowym stanowi, iż właściciel lub posiadacz pojazdu jest obowiązany wskazać na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, chyba że pojazd został użyty wbrew jego woli i wiedzy przez nieznaną osobę, czemu nie mógł zapobiec. Zgodnie z art. 17 § 3 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia organom administracji rządowej i samorządowej, organom kontroli państwowej i kontroli samorządu terytorialnego oraz strażom gminnym (miejskim) uprawnienia oskarżyciela publicznego przysługują tylko wówczas, gdy w zakresie swego działania ujawniły wykroczenia i wystąpiły z wnioskiem o ukaranie. Stosownie do art. 57 § 1 ww. Kodeksu, podstawę do wszczęcia postępowania stanowi wniosek o ukaranie złożony przez organ uprawniony występowania w charakterze oskarżyciela publicznego w danej sprawie, a w przypadkach określonych w art. 27 § 1 i

2 także wniosek złożony przez pokrzywdzonego. Zgodnie z art. 57 § 2 wniosek o ukaranie powinien zawierać m.in. imię i nazwisko oraz **adres obwinionego**, a także inne dane niezbędne do ustalenia jego tożsamości (pkt 1), natomiast stosownie do art. 57 § 3 wniosek o ukaranie składany przez oskarżyciela publicznego powinien ponadto zawierać m.in. miejsce zatrudnienia obwinionego oraz, w miarę możliwości, dane o jego warunkach materialnych, rodzinnych i osobistych (pkt 2).

Odnosząc powyższe do niniejszej sprawy, wskazać należy, iż Straż Miejska jest organem uprawnionym w rozumieniu art. 78 ust. 4 Prawa o ruchu drogowym do pozyskiwania danych o użytkowniku pojazdu przekraczającym dozwoloną prędkość, bowiem w świetle postanowień art.10 pkt 2 ustawy o strażach gminnych do jej zadań należy w szczególności czuwanie nad porządkiem i kontrola ruchu drogowego – w zakresie określonym w przepisach o ruchu drogowym. Bank zatem, jako właściciel pojazdu, powinien udostępnić Straży Miejskiej żądane przez nią informacje. Ponadto, Straż Miejska jest podmiotem uprawnionym do przetwarzania danych osobowych Pana X, gdyż realizuje określone czynności podjęte w postępowaniu o popełnione przez niego wykroczenie i w świetle powyżej przytoczonych przepisów jest podmiotem, któremu przysługują uprawnienia oskarżyciela publicznego. Podkreślić także należy, iż przepisy Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia wyraźnie wymagają, aby wniosek o ukaranie wnoszony zarówno przez pokrzywdzonego, jak również przez oskarżyciela publicznego zawierał wskazanie adresu obwinionego. Natomiast ustawodawca obłożył dodatkowymi wymaganiami wniosek o ukaranie wnoszony wyłącznie przez oskarżyciela publicznego, wymagając wskazania m.in. miejsca zatrudnienia obwinionego. Zatem wnioski o ukaranie wnoszone przez oskarżyciela publicznego muszą spełniać łącznie warunki z art. 57 § 2 i 3 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia. Wobec tego nie można zgodzić się ze stanowiskiem Banku, iż udostępniony przez niego Straży Miejskiej zakres danych dotyczących Pana X jest wystarczający dla realizowanego przez Straż Miejską celu. Tym samym wniosek Straży Miejskiej o nakazanie Bankowi – jako pracodawcy Pana X udostępnienia jego adresu zamieszkania należy uznać za uzasadniony. Natomiast odmowa udostępniania danych osobowych w tym zakresie przez Bank uniemożliwia Straży Miejskiej realizację ustawowo określonych zadań. Ponadto wskazać należy, iż wprowadzie straże gminne (miejskie) stosownie do art. 44h ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (Dz. U. 2001 r. Nr 87 poz. 960 ze zm.), są uprawnione do pozyskiwania danych ze zbiorów meldunkowych, zbioru PESEL oraz ewidencji wydanych i utraconych dowodów osobistych, jednakże w niniejszej sprawie Straż Miejska dysponuje zbyt wąskim zakresem danych dotyczących Pana X, aby jednoznacznie zidentyfikować go w zbiorze Centralnego Biura Adresowego MSWiA, zwłaszcza że Bank odmówił także udostępnienia Straży Miejskiej numeru PESEL Pana X. Ze wszystkich danych, jakie mogą być przetwarzane w zbiorach meldunkowych,

Straż Miejska dysponuje tylko imieniem i nazwiskiem, co z uwagi na częstą powtarzalność tych danych w zbiorze obejmującym dane tak dużej ilości osób uniemożliwia jej indywidualizację osoby, której adres Straż Miejska zamierza pozyskać.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych oraz art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).